

Kubanskt regimskifte ... i Miami!

Referat Bertil Olsson

Enligt många experter pågår nu en politisk maktförändring bland kubanerna i Miami. David Brooks skriver i mexikanska La Jornada den 18 augusti, att under närmare ett halvsekel har Miami väntat på ett regimskifte i Havanna, men det verkar nu istället inträffa i Miami. Brooks menar att den förändring i politiken, som nu sker på delstatlig och nationell nivå, kan få historiska konsekvenser både för den politiska kartan i USA och de bilaterala relationerna mellan USA och Kuba.

Det tydligaste uttrycket för förändringen är att två och kanske alla de tre USA-kubanska kongressledamöter som representerar Florida, nu för första gången riskerar att inte bli omvalda i sina respektive valdistrikt i Miami vid valen i november. De har gjort sina politiska karriärer på att hetsa mot den kubanska revolutionen, .

Lincoln Díaz-Balart, den mest kände av dessa tre republikanska politiker, riskerar enligt färskas undersökningar att förlora sitt mandat till demokraten Raúl Martínez. Mario Díaz-Balart – yngre bror till Lincoln – utmanas av Joe García, ledare för Demokratiska partiet i Miami-Dade, och tidigare ledare för den organisation som ursprungligen förde bröderna Díaz-Balart till makten, nämligen Kubansk-Amerikanska Stiftelsen (CANF).

I intervjun med La Jornada, säger den kubansk-amerikanske analytikern Francisco Aruca att om bara en av dessa demokrater vinner, ”innebär det början på slutet för högern i Miami”. Aruca är direktör på Radio Progreso, en av de få medieröster i Miami som inte kontrolleras av exilkubanska högern. Han känner sig optimistisk, för ”nu är folk inte lika rädda längre” för dem som förr styrde Miami med hård hand och hotade alla som hade annan uppfattning.

Även om utmanarna inte förespråkar någon radikal förändring i USAs politik mot ön, är de djärva nog att hävda att Washingtons strategi under fem decennier har misslyckats, vilket hade varit otänkbart för några år sedan. Och framför allt innebär deras kampanj en öppning i Miami som kan komma att förändra delstaten Floridas roll i den nationella politiken och i relationerna med Latinamerika.

Det är flera faktorer som orsakar denna politiska förändring, säger Álvaro Fernández, politisk organisatör sedan många år, utgivare av nättidningen Progreso Weekly. Å ena sidan handlar det om ett generationsskifte bland kubaner i USA, där de ledande figurerna åldras eller dör. (Bl a Jorge Mas Canosa som dog 1997. Han grundade CANF och var exilkubanernas främste talesman i Washington. När han försvann splittrades organisationen).

De nya generationerna och de kubaner som kommit efter 1980 tänker inte likadant som de som kom på 60-talet. Ännu mer alarmerande för det gamla gardet, som en gång gav Republikanska partiet dess enda latinamerikanska bas, är att nyanlända kubaner som blir USA-medborgare, väljer att registrera sig som demokrater eller oberoende hellre än republikaner.

Å andra sidan pågår en demografisk förändring såväl i Miami som i Florida. ”Miami blir mer latinamerikanskt, men mindre kubanskt”, säger Fernández, och att det nu finns fler colombianer, venezolaner, centralamerikaner och mexikaner. Kubanerna är faktiskt inte längre i majoritet bland latinamerikaner i Florida, vilket ger en annan politisk karta, både lokalt och nationellt.

En del politiker, analytiker och kampanjledare påpekar också att vad som sker på Kuba också spelar in. Den gängse uppfattningen bland både nykomlingar och veteraner inom den politiska kampen var att revolutionen inte kunde existera utan Fidel Castro. Men när nu Kuba, trots att Castro inte är närvarande, inte bara överlever utan också fortsätter sin väg framåt utan några av de katastrofer som förutspåddes, börjar man ifrågasätta en hel reaktionär sektor här. När det kommer nya invandrare som vill upprätthålla kontakten med släkten på ön genom att resa och skicka pengar, börjar grunden för den gamla synen på blockaden och det tidigare nästan totala stödet för den politiken att försvinna.

Fernández säger att det nu inte längre bara finns en enda exilkubansk röst, och ännu mindre bara en enda latinamerikansk. Allt fler medieröster inte bara står fria från det reaktionära monopolet, utan ägnar sig åt att avslöja ultrahögern som har kontrollerat Miami under årtionden.

Allt detta har väckt förhoppningar bland dem som har varit dissidenter gentemot de reaktionära anticastriernas politiska, ekonomiska, mediala och kulturella kontroll. ”Det är ingen revolution, utan en gradvis förändring”, säger Max Lesnick, journalist sedan många år i Miami, ”men vi har nya kort på hand”.

Dissidenterna i Miami hävdar bestämt att den politiska förändringen inte går att hejda. Åtskilliga hoppas att den ska visa sig i valen om tre månader. Efter nästan 50 år under samma regim i Miami är de otåliga.

Källa: La Jornada 080819

SOPPKÖK OCH MATKÖER

”Betsy Caballero får en kasse mat hos hjälpporganisationen ”Abriendo Puertas”. Långa köer ringlar till matbanker och soppkök, de har vuxit flera gånger under året. De höga matpriserna har lett till andrahandsmarknad för skadade och datumutgångna varor. Penninggåvor minskar, bensinpriset försvårar distributionen. De statliga överskottsmarknaderna har försvunnit. Produktiviteten går också ner när folk är hungriga, de kommer helt enkelt inte till jobbet.

Matbankens statistik visar att omkring 15 procent av befolkningen i de fyra kommunerna behöver hjälp för att kunna äta sig mätta.” Detta skrev Miami Herald 24 juli.

Lögn och förtal kanske ni säger som tror att detta handlar om Havanna. Men det är sant, det är bara så att det är i Lilla Havanna i Miami där dessa köer till soppkök ringlar fram. I världens supermakt över alla andra, hemland för världens mångmiljardföretag och -miljardärer, där svälter folk. Eva Björklund